

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII**

PLENUL

**HOTĂRÂREA nr. 912
din 8 octombrie 2012**

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, transmis spre avizare de Ministerul Justiției cu adresa nr. 91244/2012 din data de 24.09.2012;

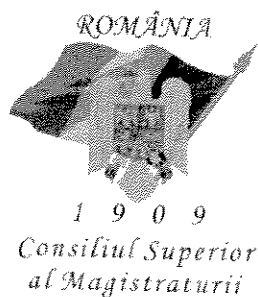
În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată:

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. – Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală,

*Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01
Web: www.csm1909.ro*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

republicată, cu observațiile prezentate în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

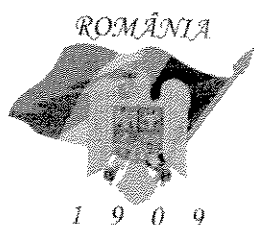
Art. 2. – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Justiției, potrivit legii.

Data în București, la 08.10.2012

PRESEDINTE,
Judecător Alina Nicoleta GHICA

*Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6
Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01
Web: www.csm1909.ro*

Consiliul Superior
al Magistraturii

Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004
privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată

În urma examinării proiectului de Lege de lege pentru modificarea și completarea
Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală,
republicată, transmis spre avizare de Ministerul Justiției;

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul
Superior al Magistraturii, republicată;

În baza Hotărârii nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii.

Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.
302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu
următoarele observații:

1. La pct. 22 se prevede completarea art. 98 alineatul 2 cu o nouă literă, litera i,
care extinde cazurile în care autoritatea judiciară română de executare poate refuza
executarea mandatului european de arestare la ipoteza în care „persoana condamnată nu a
fost prezentă personal la judecată”. De la această ipoteză sunt prevăzute și excepții,
reglementate la pct. (i) – (iv) ca situații alternative.

Aceste dispoziții vin să transpună la nivelul legislației interne modificările suferite
de Decizia cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de
predare între statele membre, ca urmare a Deciziei cadru 2009/299/JAI a Consiliului din
26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI,
2006/783/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI și 2008/947/JAI, de consolidare a drepturilor
procedurale ale persoanelor și de încurajare a aplicării principiului recunoașterii reciproce
cu privire la deciziile pronunțate în absența persoanei în cauză de la proces.

Dispozițiile art. 98 alin. (2) lit. i) pct. (i) comportă unele discuții, prin raportare la
prevederile deciziei cadru în materie. Astfel, în forma propusă, art. 98 alin. (2) lit. i) pct.
(i) se referă la situația de excepție în care, deși persoana condamnată nu a fost prezentă
personal la judecată, „autoritatea judiciară emitentă informează că, în conformitate cu
legislația statului emitent, persoana a fost încunoștințată, în timp util, prin citație scrisă

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

înmănată personal sau prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin orice alte asemenea mijloace, cu privire la ora, ziua, luna, anul și locul de înfățișare și la consecințele legale în caz de neprezentare".

În formularea din decizia cadru se pornește de la ipoteza în care persoana, „în timp util, fie a fost citată personal și, prin urmare, informată cu privire la data și locul stabilite pentru procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia, fie a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data și locul stabilite pentru respectivul proces, în așa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoștință de procesul stabilit (s.n.)."

Din compararea celor două texte se constată că dispozițiile deciziei cadru sunt mult mai riguroase în această ipoteză decât dispozițiile propuse în proiectul de lege care, în ceea ce privește încunoaștințarea prin „fax, e-mail sau orice alte asemenea mijloace”, nu prevăd efectivitatea acestora, în sensul că ele permit să se stabilească, fără nici un dubiu, că persoana în cauză a avut cunoștință de proces.

Prin urmare, urmează a se analiza dacă nu se impune modificarea și completarea textelor menționate, cu precizarea că în cuprinsul proiectului de lege se regăsesc și alte ipoteze pentru care rămân valabile observațiile de mai sus (spre exemplu, pct. 19, ce prevede modificarea art. 92 – Mandatul european de arestare emis în baza unei hotărâri de condamnare dată în lipsa inculpatului).

2. O altă observație privește pct. 3 din proiect, care prevede modificarea art. 18, după cum urmează:

„Pot fi extrădate din România, în condițiile prezentei legi, la cererea unui stat străin, persoanele care sunt subiectul unor notițe roșii sau difuziuni, urmărite penal sau trimise în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni ori condamnate definitiv la executarea unor pedepse sau a unor măsuri de siguranță în statul solicitant."

Proiectul nu definește termenii subliniați și, deși există unele referiri ulterioare la acești termeni (art. 44 alin. 2 - "notița roșie echivalează cu o cerere de arestare provizorie dacă se prevede expres în tratatul aplicabil sau există reciprocitate. Difuziunea nu echivalează cu o cerere de arestare provizorie"), textele, în ansamblul lor, nu prezintă acea claritate pe care trebuie să o aibă orice lege nu doar din perspectiva previzibilității, ci și pentru a putea constitui un instrument de lucru facil.

3. O observație punctuală privește pct. 44, ce prevede modificarea art. 241 alin. (2) lit. f), care reglementează o ipoteză de refuz facultativ de recunoaștere și de executare a unei hotărâri prin care s-a aplicat o pedeapsă pecuniară.

Astfel, în forma propusă, autoritatea judiciară română de executare poate refuza să recunoască și să execute hotărârea dacă se stabilește că, "în conformitate cu certificatul prevăzut la Anexa nr. 3, persoana fizică sau juridică sancționată:

2

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

(i) în cazul unei proceduri scrise, nu a fost în conformitate cu legea statului emitent, informată personal sau printr-un reprezentant, competent potrivit legii aceluiași stat, cu privire la dreptul său de a ataca hotărârea luată împotriva sa și la termenul în care poate fi exercitată calea de atac; sau

(ii) în cazul unei proceduri orale, nu s-a prezentat personal, însă autoritatea emitentă informează că, în conformitate cu legislația statului emitent,

(iii) persoana fizică sau juridică a fost încunoștințată, în timp util, prin citație scrisă înmănată personal sau prin notificare telefonică, fax, e-mail sau prin orice alte asemenea mijloace, cu privire la ora, ziua, luna, anul și locul de înfățișare și la consecințele legale în caz de neprezentare, sau

(iv) persoana fizică sau juridică având cunoștință de ora, ziua, luna, anul și locul de înfățișare, a mandatat pe avocatul său ales sau desemnat din oficiu să o reprezinte, iar reprezentarea juridică în fața instanței de judecată a fost realizată în mod efectiv de către avocatul respectiv, sau

(v) după ce i s-a înmănat personal hotărârea și a fost încunoștințată că aceasta este supusă unei căi de atac, ocazie cu care hotărârea va putea fi verificată inclusiv pe baza unor probe noi și că, în urma soluționării căii de atac, la judecarea căreia poate participa personal, hotărârea poate fi desființată, persoana fizică sau juridică fie a renunțat în mod expres la calea de atac, fie nu a declarat, în termenul prevăzut de lege, respectiva cale de atac.

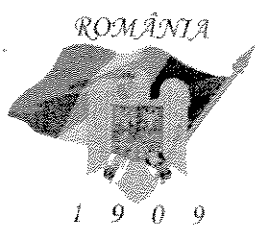
(vi) persoana fizică sau juridică nu s-a prezentat personal, afară de cazul în care autoritatea emitentă informează că, în conformitate cu legislația statului emitent, deși i s-au adus la cunoștință în mod expres procedurile inițiate împotriva sa și posibilitatea de a se prezenta personal, aceasta a renunțat în mod expres la dreptul la o procedură orală și a indicat că nu contestă cauza."

În primul rând, se constată că se impune renumerotarea ipotezelor enumerate, având în vedere că, în conformitate cu textul Deciziei cadru 2005/214/JAI a Consiliului, astfel cum a fost acesta modificat prin Decizia cadru 2009/299/JAI, rezultă că sunt vizate trei mari ipoteze (cele de la literele i, ii, vi), la rândul ei, ipoteza de la litera ii comportând mai multe subipoteze alternative – literele iii, iv și v.

Apoi, probabil dintr-o eroare de traducere, textul propus la pct. (ii) - "în cazul unei proceduri orale, nu s-a prezentat personal, însă autoritatea emitentă informează că ..." - nu este în acord cu dispozițiile Deciziei cadru - "persoana nu a fost prezentă personal la procesul în urma căruia a fost pronunțată decizia, cu excepția cazului în care certificatul menționează ...".

Or, așa cum se observă, deși este probabil vorba de o eroare de traducere, aceasta schimbă sensul textului, astfel încât este important a se clarifica aspectele menționate.

Considerații similare sunt valabile și cu referire la art. 262 alin. (1) lit. e) din proiect.

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii*

4. În ceea ce privește transferarea persoanelor condamnate, deținute în alte state membre ale Uniunii Europene, în vederea executării pedepsei în România, art. 149 propune judecarea cauzei în cameră de consiliu, fără citarea persoanei condamnate, cu participarea obligatorie a procurorului (dispoziții similare existând și în ceea ce privește transferarea persoanelor condamnate, deținute în state terțe, în vederea executării pedepsei în România).

Or, chiar dacă nu se poate asigura prezența persoanei condamnate la judecarea cauzei (în condițiile în care aceasta este încarcerată într-un penitenciar străin), credem că se impune citarea acesteia, ca în prezent (comunicarea prin fax asigurând și cerințele de celeritate), pentru a i se da posibilitatea să își susțină poziția (inclusiv prin angajarea unui avocat ales) sau să formuleze cereri în legătură cu cauza – spre exemplu, în ceea ce privește adaptarea pedepsei aplicate de instanța străină sau eventuale motive de nerecunoaștere și neexecutare.

Citarea se impune cu atât mai mult cu cât, conform noilor dispoziții, nu se mai prevede asistarea obligatorie a persoanei condamnate de către un apărător, ales sau, în lipsă, numit din oficiu (ca în prezent).

Proiectul propune și ca, indiferent de soluția adoptată cu privire la cererea de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine (admitere, respingere ori adaptarea pedepsei), hotărârea pronunțată să fie definitivă – cu mențiunea că, în cazul în care s-a refuzat executarea hotărârii judecătorești străine, cererea persoanei condamnate sau a statului emitent poate fi totuși reexaminată, dacă au intervenit elemente noi.

Deși nu pot fi negate avantajele de celeritate aduse de această propunere, ar fi totuși necesară analizarea asigurării posibilității recurării acestor hotărâri (ca în prezent), pentru a vedea în ce măsură se pot imagina situații în care eventualele greșeli sau neconcordanțe strecurate în cuprinsul hotărârilor nu ar putea fi ulterior remediate prin intermediul unei contestații la executare, prin prisma motivelor limitativ prevăzute de art. 461 Cod procedură penală (executarea hotărârilor recunoscute fiind supusă legii statului de executare, recte statul român).

Pe de altă parte, se constată că nu întotdeauna persoana condamnată consimte la transfer, or, cel puțin în această ipoteză, nu s-ar putea susține că nu se justifică un interes în promovarea unei căi de atac.

În altă ordine de idei, lipsa posibilității exercitării unei căi de atac, corelată cu lipsa obligativității citării persoanei condamnate și a asistării sale, face ca obligația de comunicare a copiei de pe minuta hotărârii și a hotărârii, în întregul ei, după redactare (conform art. 149 alin. 8), să apară ca o simplă formalitate, fără nicio finalitate.

În fine, se observă că terminologia folosită nu este una unitară; astfel, la art. 149 alin. (5) se vorbește fie de "sentință definitivă", fie de "sentință nesupusă niciunei căi de atac", deși semnificația este aceeași (considerații similare fiind valabile și cu referire la hotărârile judecătorești pronunțate de statele terțe).

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenumului Consiliului Superior al
Magistraturii

5. O altă observație privește dispozițiile art. 138 – "Notificarea hotărârii judecătorești străine și opoziția persoanei condamnate". Astfel, atunci când se solicită recunoașterea și executarea unei hotărâri judecătorești străine (e vorba doar de statele terțe), în cazul în care persoana condamnată se află în România, în ipoteza în care hotărârea a fost dată în lipsă, se prevede că procurorul, primind dosarul, notifică hotărârea persoanei condamnate. Aceasta din urmă poate formula o opoziție, putând alege ca aceasta să fie supusă jurisdicției statului emitent ori jurisdicției statului român.

Atunci când opoziția este adresată autorităților române, după efectuarea de cercetări de către procuror, este sesizată instanța căreia i-ar reveni competența să judece în fond cauza.

Conform art. 138 alin. (6) din proiect, citația trebuie să fie înmănată persoanei condamnate cu cel puțin 20 de zile înainte de termenul de înfățișare. Or, conform dispozițiilor Convenției europene privind valoarea internațională a hotărârilor represive, adoptată la Haga la 28 mai 1970, ratificată de țara noastră prin OG nr. 90 din 30 august 1999, aprobată prin Legea nr. 35/2000, termenul în care citația i se notifică personal persoanei condamnate este de cel puțin 21 de zile înainte de noua examinare a cauzei, neputând fi redus decât cu consimțământul condamnatului.

Tot astfel, în Convenția menționată se prevede că opoziția este declarată neavenită dacă condamnatul nu se prezintă în persoană sau nu este reprezentat potrivit legii statului solicitat, pe când în textul art. 138 alin. (7), mai restrictiv, se propune ca opoziția să fie respinsă ca nesusținută atunci când persoana condamnată nu se prezintă personal la două termene de judecată consecutive (eliminându-se posibilitatea acesteia de reprezentare).

6. Proiectul propune modificarea art. 177 alin. (5), care ar urma să aibă următorul conținut:

"Autoritățile judiciare competente pentru aplicarea prezentului articol sunt tribunalele și curțile de apel, în cursul judecății, respectiv parchetele de pe lângă curțile de apel, în cursul urmăririi penale."

Făcând o paranteză, se constată că art. 177 nu are alineatul 5, în realitate fiind vorba de alineatul 5 al art. 178.

În forma actuală, art. 178 alin. (5) prevede că, în cursul judecății, competența audierilor prin videoconferință revine curților de apel.

Or, modificările propuse vor ridica în practică o serie de dificultăți, în condițiile în care textele nu lămuresc în ce cazuri, condiții ori în funcție de care anume criterii cererea de audiere prin videoconferință se adresează uneia sau alteia dintre instanțe.

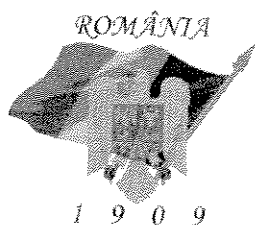
7. Cu toate că în expunerea de motive se arată că proiectul de Lege asigură transpunerea în legislația națională a patru decizii cadru adoptate la nivelul Uniunii Europene, care se adaugă celor patru decizii cadru anterioare, totuși, la pct. 47, se face

5

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

vorbire nu de 8 decizii cadru, ci doar de 7, fiind omisă Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 328/42 din 15.12.2009.

8. În fine, în cuprinsul proiectului de lege se constată unele necorelări, omisiuni și exprimări inadecvate ce trebuie a fi avute în vedere, cum ar fi:

- modificarea alineatului 1 al art. 41 este prevăzută la pct. 8 al proiectului de lege, ulterior modificării articolului 43;

- la art. 88 se propune modificarea a doar două alineate, 1 și 5, precum și abrogarea alin. (6). Alin. (3) lit. b) - ce nu a suferit modificări - face însă trimitere la alin. (6), care, așa cum s-a arătat, se propune a fi abrogat;

- în alin. (13) al art. 135 (pct. 32 al proiectului) se face referire la dispozițiile alin. (12) lit. b), referire care nu este însă corectă, conținutul alin. (12) nefiind structurat pe litere;

- la art. 149 alin. (9) se face vorbire doar de emiterea mandatului de executare a pedepsei închisorii, deși, față de dispozițiile exprese de la pct. (iii) este evident că a fost avut în vedere și mandatul de executare a pedepsei detențiunii pe viață;

- la art. 150 alin. (1) a fost omisă litera a), iar la alin. (3) al aceluiași articol nu se înțelege care este „cazul prevăzut la art. 149 alin. (8)”, cu privire la care se arată că hotărârea judecătorească va fi pusă în executare fără consimțământul persoanei condamnate. În acest sens, menționăm că art. 149 alin. (8) conține dispoziții procedurale, referitoare la comunicarea unei copii a minutei hotărârii, la termenul de redactare a acestei hotărâri etc.

- la art. 155 alin. (7) și (8) se face referire la „sentința prevăzută la alin. (9)”, deși în cuprinsul acestui din urmă alineat nu este vorba de vreo sentință;

- în cuprinsul alin. (3) al art. 92 se repetă cuvântul „tradusă”;

- la art. 152 se impune eliminarea cuvântului „aceasta”, plasat înaintea enumerării cazurilor de excepție de la regula specialității, având în vedere că aceste cazuri nu sunt doar în legătură cu persoana transferată, ci și cu fapta imputată;

- dispozițiile art. 167 alin. (1) nu sunt tocmai clare, explicite, motiv pentru care considerăm că, pentru a nu genera interpretări diferite, textul ar trebui reformulat. Astfel, se prevede că „indiferent de instanța în fața căreia hotărârea judecătorească a rămas definitivă, certificatul prevăzut în Anexa VII la prezenta lege se completează de către tribunalul în circumscripția căruia se află instanța ierarhic inferioară sau superioară, după caz”. Or, nu este foarte clar dacă este vorba de instanța (ierarhic inferioară sau superioară tribunalului) care a pronunțat hotărârea în primă instanță ori de instanța în fața căreia hotărârea a rămas definitivă.

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

- la art. 166 alin. (4) teza I se constată existența unei omisiuni. Conform modificărilor propuse, acest alineat ar urma să aibă următorul conținut:

„Atunci când la data pronunțării sau după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, dar mai înainte de trimiterea acesteia Serviciului de probațiune, persoana condamnată declară că, după caz, intenționează să se întoarcă sau s-a întors pe teritoriul statului membru unde își are reședința legală obișnuită sau pe teritoriul altui stat membru, instanța de executare face aplicarea dispozițiilor art. ... și informează Serviciul de probațiune cu privire la măsurile luate.”

- art. 140 alin. (3) teza I nu este redactat cu suficientă precizie, astfel că nu este foarte clar ce s-a avut în vedere. Alineatul menționat prevede următoarele:

„Actele judiciare care emană de la o autoritate judiciară străină competentă pot fi recunoscute de către dacă aceasta se dovedește necesară soluționării unei cauze penale, sau poate contribui la îmbunătățirea situației inculpatului sau a persoanei condamnate ori la reintegrarea sa.”

- la art. 167 alin. (2) teza I s-a strecurat o omisiune, care afectează însă conținutul textului. Astfel, se prevede că „certificatul, hotărârea judecătorească și, dacă este disponibil, raportul de evaluare întocmit de Serviciul de probațiune, înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești sau pe perioada supravegherii sau raportul final, după caz, sunt transmise către tribunalul competent prin fax, e-mail sau prin orice mijloc de comunicare sigur, care lasă o urmă scrisă, autorității străine competente să îl primească sau să îl execute.”

În realitate, din economia textului, în întregul său, reiese că transmiterea documentelor menționate se face de către tribunalul competent către autoritatea străină competentă, iar nu către tribunalul competent.

- la rândul lor, dispozițiile alineatului (5) al art. 123 (articol ce se referă la schimbul de informații și consultările cu autoritățile judiciare străine în ipoteza unor proceduri penale paralele) nu sunt foarte clare, foarte precise.

În forma propusă, aceste dispoziții prevăd că ”atât timp cât consultările directe sunt în desfășurare, autoritățile competente implicate informează cu privire la orice măsuri procedurale importante pe care le-au luat în cadrul procedurilor.”

Pentru a fi mai clar cine este beneficiarul acestor informări, propunem reformularea textului conform dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (”Atât timp cât consultările directe sunt în desfășurare, autoritățile competente vizate se informează reciproc cu privire la orice măsuri procedurale importante pe care le-au luat în cadrul procedurilor”).

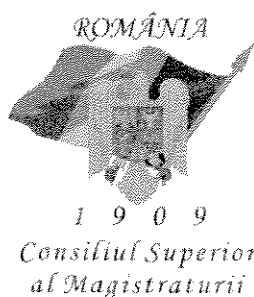
- observații similare sunt valabile și cu privire la art. 162 care reglementează atribuțiile judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în

7

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea nr. 912 din 8 octombrie 2012 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii*

procedura transferării persoanelor condamnate deținute într-un penitenciar sau unitate medicală din România, în vederea executării pedepsei în alte state membre ale Uniunii Europene.

În ceea ce privește litera c) a acestui articol, ce prevede verificarea lucrărilor dosarului sub anumite aspecte, în ipoteza în care persoana condamnată nu a fost prezentă la judecată, de către instanța emitentă, dat fiind că articolul 162 este dedicat în exclusivitate reglementării atribuțiilor judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, se impune clarificarea acestor chestiuni.

PREȘEDINTE,

Judecător Alina Nicoleta GHICA

